

Mala se Gospa svečano i naveliko slavi u Hercegovini u trima župama: u Ravnu i Trebinju na istočnom kraju Trebinjske i u Vinici na zapadnom kraju Mostarsko-duvanjske biskupije. U Vinici od 1885. godine, tj. otkako je odcijepljena od župe Roško Polje.
Piše: don Ilija Drmić

Vinica je za vrijeme župnikovanja don Marka Perića (1954.-1956.) imala čak 3.800 vjernika - piše don Ilija Drmić u jednoj svojoj reportaži iz 1996. godine, a ponovno tiskanoj u knjizi Vinička bašćina, Mostar, 2012., str. 100. Danas: deset puta manje župljana!

Ali kada se slavi svetkovina Male Gospe, onda se zna naći i dvostruko više vjernika i hodočasnika, i do 700. Na ovogodišnju viničku svetkovinu Rođenja Blažene Djevice Marije, zaštitnice župe, došao je i biskup Ratko iz Mostara, da isprati dosadašnjega župnika don Iliju Drmića, a uvede u župničku službu don Barišu Čarapinu. Nigdje se u svijetu to ne čini istoga dana, da jedan župnik silazi, a drugi uzlazi na oltar, jednostavno zbog eventualnih reakcije puka. Uvijek ima onih koji kažu ili pišu: Ne ćemo don Marka, vrati nam fra Mirka, ali ovdje župnici rekoše: hajdemo pokušati, pa da vidimo kako će biti. I nisu se prevarili.

Reakcija naroda vrlo povoljna. U početku sv. Mise jedan vjernik Miro Đikić čita nekoliko napisanih riječi: „Oče biskupe! Nakon primitka vijesti o premještaju našega župnika don Ilije Drmića na dužnost u novu župu, slobodni smo se obratiti ovim pismom u ime većine Vinice i odseljenih iz toga kraja… Zahvaljujemo dragom Bogu i Vama što ste nam podarili svoga vjernog i vrijednog slugu Božjega koji je u proteklih pet godina ostavio neizbrisiva traga u našem zavičaju i koji spremno prihvaća sve Vaše dekrete… Mi znamo i onu misao iz Svetoga Pisma u kojoj se govori o tome da jedan priprema teren, drugi obrađuje i ore, treći sije i brana, četvrti se moli Bogu za kišu i urod, peti priprema žetvu, šesti žanje, sedmi melje, osmi priprema tijesto za kruh, deveti peče, deseti daje da se blaguje na Oltaru života. U tom smislu je i naš don Ilija možda onaj koji je orao i sijao na našim napuštenim i korovom obraslim njivama, a ovaj što nam ga šaljete u osobi uvaženoga svećenika don Bariše Čarapine, koji je toliko svećenik da pred njim stojimo sa strahopoštovanjem i ljubavlju kao pred svojim očevima i majkama koje su sve dali za svoje sinove i kćeri kao on za Crkvu i Boga, nalikuje nam na onoga koji će se moliti Bogu za kišu i milost da nam zalije naš rad s don Ilijom i svim prethodnim svećenicima, te da pokrene mnoge zapretane naše sile, zanemarene i zaboravljene, zatomljene nakon našega odseljenja diljem BiH, Hrvatske, Amerike i Australije, kako bi se Vinica ukazala u pravome svome sjaju...“. Biskup je pohvalio ovaj glas iz puka kao glas svega puka koji se pretvorio u pljesak odobrenja.

Nakon njegova govora rekao je nekoliko riječi zahvale i oproštaja dosadašnji župnik don Ilija. Naglasio je da je vrijeme vrlo brzo proteklo u molitvi i radu, te da je posve uvjeren u to da će don Bariša nastaviti sav dosadašnji započeti rad s tim da svi vjernici, a napose odseljenici iz ovoga kraja, i dalje nesebično i s velikom ljubavlju daju svoje priloge kako za postojeće

nedovršene ili pak nove crkvene projekte, tako isto i za ovoga župnika, i to još više i bolje nego do sada. Od sveukupnoga broja vjernika odseljenika iz župe Vinice davalo je svoje priloge sa željom da se obnovi Vinica oko trećina odseljenika, a nakon don Ilijina odlaska nadati se da će se uključiti i one druge dvije trećine te će se ostvariti svi započeti planovi i Bog će učiniti sve da Vinica i u budućnosti živi.

Potom je biskup za vrijeme sv. Mise uveo u službu i župu novoga župnika don Barišu, kojemu je simbolično predao ključeve crkve i svetohranište, a on sam izgovorio Vjerovanje s dodatkom da će prianjati „pokornošću volje i uma“ uz nauke koji su već definirani i koje „izražava bilo Rimski Prvosvećenik bilo Zbor biskupa kad se služe autentičnim Učiteljstvom ako i nemaju nakanu proglasiti ih na konačan način“. Stavio je desnicu na Evanđelje i prisegao da će dobro i vjerno, držeći se crkvenoga zakona, „upravljati svim materijalnim dobrima“ ove povjerene mu župne zajednice.

U svečanosti su sudjelovali, osim spomenute dvojice, svećenici: fra Gabrijel Mioč iz Duvna, župnik i dekan, don Ante Ivančić iz Zagorja, don Marko Lukač iz Grabovice, don Mijo Klarić iz Rašeljaka, don Gordan Božić iz Prisoja, don Blaž Ivanda iz Čeljeva i don Jozo Blažević iz Vinjana - rođeni Viničani, fra Đani Kordić iz Karmela, don Tomislav Ljuban iz Mostara i don Tone Čipčić iz Aržana. Razumije se da je pjesma, uz tolik broj svećenika, bila svečana i radosna.

Kako je odlučeno tek nekoliko dana prije Male Gospe da će uvođenje novoga župnika biti na samu župnu svetkovinu, a don Ilija dotadašnji župnik na vrijeme se bio pobrinuo za propovjednika toga dana u osobi don Tone susjeda, biskup je, ne znajući za te dogovore, održao homiliju o Maloj Gospi. A tek za ručkom u župnome dvoru doznao za poziv i rekao don Toni, svomu starijem kolegi iz sjemeništa i bogoslovije, da mu pripremljena propovijed ne će propasti jer će Bog dati i njemu dobra zdravlja i još velikih svečanosti Male Gospe u Vinici...

{gallery}mguv12{/gallery}